

Lòng Từ Bi

Trong Sinh Hoạt Chính Trị

Của Thế Giới

ĐỨC ĐẠT LAI LẠT MA (DALAI LAMA)

Việt Báo Thứ Hai, 8/20/2007, 12:02:00 PM

Chuyển ngữ : Hòa Thượng Thích Trí Chơn - Trích từ sách "Kindness, Clarity and Insight" (www.chualinhmu.com)

Thế kỷ hiện nay có nhiều biến động. Qua các yếu tố, chính yếu là vật chất, thế giới chúng ta đang sống, ngày càng thu nhỏ lại, đã giúp cho các dân tộc trên quả đất này có nhiều thuận tiện để gặp gỡ, nhóm họp nói chuyện và thảo luận với nhau. Các cuộc tiếp xúc đó đã tạo nhân duyên tốt đẹp làm tăng trưởng sự hiểu biết về nếp sống, nền triết lý và tôn giáo sai biệt giữa chúng ta và sự thông cảm này đã hướng dẫn các quốc gia biết kính trọng lẫn nhau. Vì thế giới này đã thu nhỏ lại mà hôm nay tôi mới có thể đến đây để hầu chuyện với quý vị.

Khi gặp mặt, chúng tôi luôn luôn nghĩ rằng là con người tất cả chúng ta đều bình đẳng và giống nhau. Nếu chúng ta nhìn qua hình dáng bên ngoài thì tôi là một người Đông Phương và hơn nữa là người Tây Tạng ở bên trên dãy núi Hy Mã Lạp Sơn. Nhưng với nhận thức sâu sắc hơn, tôi vẫn có cảm nghĩ về tôi, và với tình cảm này, tôi muốn có hạnh phúc và không thích khổ đau. Mọi người bắt luận đến từ quốc gia nào, họ đều yêu thương bản thân họ, và trên ý nghĩa thông thường đó tất cả chúng ta đều giống nhau.

Với sự hiểu biết căn bản này, khi tôi gặp một người bạn mới tại một nơi xa lạ nào, tôi không bao giờ có tâm phân biệt hay ngăn cách. Tôi có thể cùng họ nói chuyện hết sức thân tình như với người bạn cũ, mặc dù tôi mới gặp họ lần đầu tiên. Tôi nghĩ là con

người, họ là anh và chị của tôi không có gì sai khác. Tôi có thể chuyện trò với họ rất tự nhiên không một chút ngại ngùng do dự chẳng khác gì với những người bạn tri kỷ lâu năm. Qua tình cảm này chúng tôi dễ dàng kết thân thành thực hiểu biết giữa hai tâm hồn, không có gì khó khăn.

Xây dựng trên mối tình người thấm thiết đó, chúng ta sẵn sàng thông cảm thương yêu nhau và chúng ta có thể phát triển sự tin tưởng và kính trọng lẫn nhau. Nhờ vậy mà chúng ta biết chia sẻ những nỗi khổ đau của nhiều người khác và tạo nên sự đoàn kết, hòa hợp trong xã hội con người cùng lúc chúng ta cũng xây dựng được tình thân hữu giữa đại gia đình nhân loại.

Quan niệm đạo đức này rất cần thiết và bổ ích. Nếu chúng ta có óc kỳ thị hay chú tâm đến những sự khác biệt về văn hóa chủng tộc màu da, ý thức hệ, tôn giáo, địa vị tiền bạc và trình độ học vấn giữa người này và người kia chúng ta không tránh khỏi gây ra nhiều khổ đau cho xã hội con người. Mọi khó khăn trong cuộc sống của chúng ta hiện nay đều do sự kỳ thị, óc phân chia này.

Trong sinh hoạt chính trị trên thế giới ngày nay cũng vì ý tưởng kỳ thị mà con người đã tạo nên những cuộc khủng hoảng trầm trọng. Chẳng hạn ở châu Á, Trung Đông, Phi Châu và Châu Mỹ La Tinh, nhiều cuộc xung đột tranh chấp đã xảy ra bởi các vấn đề tôn giáo, chủng tộc hay ý thức hệ. Ngay cả đất nước Tây Tạng của chúng tôi cũng đã gặp phải nhiều tai họa gây nên bởi nước láng giềng khổng lồ Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa trong cuộc cách mạng văn hóa vừa qua vì những quan niệm sai lầm thù nghịch của họ. Trong biến cố này, chính ý tưởng độc ác của con người đã tạo thêm nỗi khổ đau cho đồng loại.

Chẳng hạn mặc dù có hàng nghìn người Việt Nam và Cam-Pu-Chia bỏ nước ra đi tị nạn đã bị giết chết mỗi ngày trên đường vượt biên, nhưng các chính khách lại ngồi thảo luận về vấn đề chính trị của số người tị nạn đó hơn là tìm cách giúp đỡ nhân đạo cho họ. Thực là điều đáng buồn! Những người bất hạnh trên đang cần khẩn cấp cứu giúp lại bị lãng quên. Điều này chứng tỏ cho thấy rằng, các nhà lãnh đạo thế giới hiện nay, có thừa trí óc thông minh và quyền lực để bóc lột con người bị đàn áp hay có thể tận diệt cả thế giới, nhưng lại thiếu lòng nhân đạo và tình thương. Chúng ta cần nhận thức căn bản ngay từ đầu rằng là con người, tất cả đều muốn sống và những người tị nạn này, là con người họ cũng không muốn chết. Họ có quyền được sống như mọi người khác, cho nên họ cần được giúp đỡ.

Trước tiên, chúng ta cần cứu giúp, rồi sau mới bàn cãi, thảo luận đến những nguyên nhân hay lý do chính trị đã gây ra thảm trạng đau thương cho họ và vân vân. Đức Phật dạy: Khi anh bị người ta bắn trúng một mũi tên có thuốc độc, điều quan trọng là tìm cách rút mũi tên ra, chứ anh không có thì giờ hỏi ai bắn, và thuốc độc làm bằng chất gì v...v... Việc trước nhất là phải cấp cứu rồi chúng ta có thể tìm hiểu họ sau. Tương tự như vậy, khi gặp những người đau khổ, chúng ta nên phát tâm từ bi tìm cách giúp đỡ, chứ không cần biết điều kiện chính trị của họ như thế nào. Thay vì hỏi quốc gia họ là thù hay bạn, chúng ta nên nghĩ rằng: “Là những con người, họ đang gặp cảnh khổ, và họ có quyền như chúng ta được hưởng hạnh phúc”.

Chúng ta có dư thừa khả năng để phát triển về khoa học và kỹ thuật nhưng chúng ta lại thiếu lòng nhân đạo và tình thương. Chúng ta rất cần có một tâm hồn vị tha. Do sự hiểu biết rằng tất cả mọi người đều là anh chị em với nhau. Cho nên chúng ta nhận thấy thực là điều hữu ích khi nhân loại hiện nay có nhiều tôn giáo chủ nghĩa, và ý thức hệ sai biệt nhằm đáp ứng nhu cầu tâm linh và tư tưởng cho những cá nhân hay nhóm người với nhiều ước nguyện và sở thích khác nhau.

Mỗi quốc gia dân tộc đều có một nền văn hóa và phong tục tập quán riêng. Mỗi cá nhân có quyền chọn lựa theo đuổi một lý tưởng chính trị hay tôn giáo mà mình ưa thích. Đây là cái quyền của cá nhân được xây dựng trên sự nhận thức căn bản xem tất cả mọi người như là anh chị em ruột thịt. Nói khác chúng ta cần chia sẻ tình người và có lòng thương yêu lẫn nhau.

Ngoài ra, chúng ta cũng nên có tinh thần rộng mở, biết kính trọng chấp nhận mọi ý thức hệ, lý tưởng chính trị và tôn giáo khác biệt nhằm xem đó như là phương tiện để giải quyết các vấn đề khó khăn của con người. Một quốc gia, một chủ nghĩa và một tôn giáo chưa đủ mà chúng ta cần có nhiều đạo giáo, và đường hướng chính trị khác nhau trên nền tảng của sự thông cảm về tính hòa hợp, đồng nhất của nhân loại. Nhờ đó chúng ta có thể cố gắng hợp tác để hóa giải mọi bất đồng tranh chấp và xung đột giữa con người trên toàn thế giới.

Xã hội ngày nay, loài người đang phải đối đầu với những nan đề như phát triển kinh tế, khủng hoảng năng lượng, sự cách biệt giữa các nước giàu và nghèo cũng như tranh chấp về biên giới v...v... Các vấn đề này chỉ có thể giải quyết khi chúng ta biết thương yêu nhau trên tinh thần đồng loại biết tôn trọng quyền

sống, chia sẻ những nỗi khó khăn, đau khổ của mọi người và cố gắng đoàn kết giúp đỡ lẫn nhau.

Là con người, chúng ta ai cũng phải đối đầu với sự sanh, già, bệnh và chết, cùng những thiên tai khác như bão lụt, động đất... mà chúng ta rất khó chế ngự được. Chúng ta không nên lẫn tránh mà phải trực diện chống trả lại chúng. Nhưng các nỗi khổ đau này là chưa khá đủ với con người hay sao mà chúng ta lại còn tạo nên sự thống khổ khác như tranh chấp về chủ nghĩa, ý thức hệ và tôn giáo? Thực là điều vô ích và đáng buồn! Hàng trăm nghìn người đã khổ đau vì điều ấy, và tình trạng điên rồ này có thể tránh được nếu chúng ta biết lắng nghe với tâm hồn rộng mở sẵn sàng chấp nhận mọi tư tưởng khác biệt trong tinh yêu thương của nhân loại.

Khoảng bốn hay năm trăm năm trước, những người dân da đỏ bản xứ tại đất nước này, đã sinh sống tại các cộng đồng nhỏ hẹp ít nhiều đều độc lập và mỗi gia đình không có liên hệ gì với nhau. Tuy nhiên, ngày nay các quốc gia và ngay cả đại lục rộng lớn đều không thể tách rời biệt lập mà phải nương vào nhau để tồn tại. Chẳng hạn hàng nghìn chiếc xe mới đang di chuyển trên các đường phố ở Nữ Ước (New York), Hoa Thịnh Đốn (Washington D.C) và Los Angeles, nếu thiếu nhiên liệu thì không thể chạy được. Mặc dù trong giờ phút này, nhiều người được chuyên chở bởi những chiếc xe, nếu hết xăng nhớt, thì con người lại phải mang vác các chiếc xe nặng nề đó.

Sự thịnh vượng (phồn vinh) của một quốc gia còn tùy thuộc vào nhiều yếu tố tại các nước khác. Dù muốn hay không đời sống của chúng ta vẫn liên hệ mật thiết với nhau. Chúng ta không thể hoàn toàn độc lập mà tồn tại được. Chắc chắn chúng ta sẽ gặp nhiều khó khăn trừ khi chúng ta biết sống đoàn kết, hợp tác, thương yêu và giúp đỡ lẫn nhau. Khi chúng ta biết cần phải sống nương nhờ vào nhau, tại sao chúng ta không cố gắng làm như vậy.

Là một tu sĩ Phật Giáo theo nhận thức của tôi mọi sự việc đều do tâm. Điều quan trọng là con người cần có lòng từ bi và tình thương yêu đồng loại. Nếu tâm con người biết phát triển theo hướng tốt thì các ngành như chính trị, khoa học hay kinh tế cũng đều tiến bộ mang phúc lợi đến cho mọi người. Một người có thiện tâm sẽ gây ảnh hưởng tốt trong đời sống hằng ngày của họ. Một gia đình nhỏ, dù không có con cái nếu vợ chồng biết thành thực yêu thương nhau, vẫn có hạnh phúc. Trái lại trong đại gia đình nhiều người, chỉ một người nổi giận, cả nhà đều cảm thấy buồn phiền, bức bối ngay. Cho dù mỗi ngày quý vị được dùng nhiều thức

ăn ngon, xem các phim hay trên màn ảnh vô tuyến truyền hình, các bạn vẫn cảm thấy không có an lạc. Do đó, hạnh phúc con người tùy thuộc nhiều ở tinh thần hơn là vật chất. Mặc dù vật chất là cần thiết nhưng chúng ta phải làm chủ và sử dụng nó một cách hợp lý. Nói khác, trong thời đại khoa học kỹ thuật của thế kỷ hôm nay, con người muốn tránh khổ đau, cần phải có trí tuệ và tình thương hướng dẫn đời sống vật chất của mình.

Mọi người trong gia đình, xã hội, quốc gia và cả thế giới, vẫn thường nói đến cuộc sống bình an nhưng nội tâm mình chưa an, thì làm sao có được niềm vui thực sự? Hòa bình thế giới sẽ không bao giờ hiện đến nếu tâm con người còn chứa đầy tham sân và thù hận. Ngay hạnh phúc cá nhân cũng biến mất khi lòng mình nổi cơn giận dữ.

Gặp việc bất như ý, tâm con người dấy lên phiền não thì ngoại cảnh dù có tốt đẹp vẫn không giúp được gì cho mình. Trái lại, khi phải đối đầu với những khó khăn bên ngoài mà tâm chúng ta ngập tràn tình thương và lòng từ bi, thì chúng ta dễ dàng khắc phục vượt qua.

Con người có tâm lành thì không biết sân giận. Các tánh xấu đố kỵ, ganh ghét và thù hận chính là thủ phạm đã tạo nên mọi điều bất an và phiền não cho chúng ta. Con người có thể nhất thời gạt hái thành công, nhưng cuối cùng các ác tính sân hận này sẽ gây nên những khó khăn dẫn chúng ta đến thất bại.

Đôi khi chúng ta phê bình, chỉ trích các hoạt động chính trị là điều xấu xa. Tuy nhiên với nhận thức đứng đắn, thì tham gia chính trị không hẳn là hành động sai lầm. Nó là phương tiện để phụng sự cho xã hội con người.

Nếu chúng ta hoạt động chính trị với tâm từ bi, cứu giúp kẻ khác, thì đó là điều tốt, nên làm. Nếu hành động với tâm độc ác ích kỷ, ganh ghét hận thù, muốn thủ lợi cho riêng mình thì đó là điều xấu không nên tham dự vào.

Điều này không riêng đúng cho vấn đề chính trị, mà cả tôn giáo cũng vậy. Nếu tôi thuyết giảng đạo lý với tâm ích kỷ và thù hận, thì những lời dạy đó trở thành vô ích, vì tôi làm với hậu ý không tốt. Mọi việc đều tùy thuộc nơi tâm của chúng ta. Các vấn đề khó khăn không thể giải quyết bằng tiền bạc hay thế lực.

Theo thiện ý của tôi vì tất cả chúng ta đang chung sống trên quả đất này, do đó chúng ta nên cố gắng thương yêu và đối xử tốt với nhau như anh chị em trong một gia đình. Với trường hợp đặc biệt của những người Tây Tạng, chúng tôi đang tranh đấu cho chủ quyền đất nước của chúng tôi. Có kẻ bảo rằng vấn đề của Tây Tạng mang màu sắc chính trị, nhưng tôi không nghĩ

như thế. Dân tộc Tây Tạng chúng tôi cũng có một nền văn hóa đồng nhất và đặc thù như người Trung Hoa. Chúng tôi không thù ghét người dân Trung Quốc và rất mến chuộng nền văn hóa phong phú của họ, được phát triển và tồn tại qua nhiều thế kỷ. Khi chúng tôi biết kính trọng và không chống đối người Trung Quốc, sáu triệu người Tây Tạng chúng tôi có quyền bảo vệ nền văn hóa đặc thù của chúng tôi miễn chúng tôi không gây tổn hại đến những người khác.

Về mặt khoa học kỹ thuật, đất nước chúng tôi tuy còn lạc hậu nghèo nàn, nhưng di sản tinh thần và phát triển tâm linh của chúng tôi rất là giàu. Tất cả người Tây Tạng là Phật tử. Nền Phật Giáo chúng tôi thực hành là giáo lý Mật Tông. Nhiều thế kỷ qua, đất nước chúng tôi là một quốc gia thanh bình với nền văn hóa thuần nhất. Nhưng bất hạnh thay những thập niên gần đây, quê hương và di sản văn hóa phong phú của chúng tôi đã bị nhà cầm quyền tàn ác Trung Cộng hủy diệt. Chúng tôi mến yêu đất nước và nền văn hóa của chúng tôi cũng như có quyền bảo vệ nó.

Hơn nữa, sáu triệu dân tộc chúng tôi cũng là con người cho dù Tây Tạng là quốc gia chậm tiến lạc hậu hay phát triển văn minh. Sáu triệu linh hồn chúng tôi có quyền sống như con người. Tôi đang tranh đấu cho mục tiêu cao cả đó với ý nguyện là phục vụ cho nhân loại, chứ không phải vì quyền lợi ích kỷ hay lòng thù hận của mình. Tôi không nhân danh một người Tây Tạng mà là một con người để bảo vệ nền văn hóa và quốc gia Tây Tạng nhằm góp phần lợi ích cho toàn thế giới nhân loại. Đó là lý do tại sao tôi đã tích cực tham dự vào công cuộc đấu tranh này, mặc dù một số người chỉ trích bảo rằng tôi đã làm chính trị, nhưng tôi vẫn nghĩ rằng sự phê bình đó của họ là không đúng.

Chúng tôi hy vọng tương lai thái độ thù nghịch của nhà cầm quyền Trung Cộng sẽ thay đổi, nhưng rút kinh nghiệm ở quá khứ chúng tôi vẫn phải dè dặt. Tôi tin rằng với quyết tâm và ý chí đấu tranh bền bỉ của người dân Tây Tạng, cuối cùng chúng tôi sẽ thành đạt nguyện ước của mình trong tương lai. Với tư cách là một người bạn, tôi mong rằng quý vị sẽ cố gắng phát triển tình huynh đệ anh em trong cộng đồng nhân loại. Chúng ta cần thực hiện tình thương và lòng từ bi, bởi lẽ, đây là bổn phận của chúng ta. Chính phủ cũng nên ủng hộ những công tác từ thiện để giúp đỡ các gia đình nghèo khổ.

Chắc chắn các bạn nghĩ rằng tôi đang thuyết giảng những điều không thực tế, hảo huyền.

Nhưng con người chúng ta có bộ óc thông minh và khả năng làm bất cứ việc gì. Ngay cả loài thú dữ, với kiên nhẫn chúng ta có thể huấn luyện sai khiến chúng, cho nên tâm con người, nếu mỗi ngày biết tu sửa thường xuyên liên tục thì tương lai vẫn trở thành con người đạo đức lương thiện được.

Thực vậy, một người có tật hay dễ nổi giận, nếu cố gắng biết kiềm chế dần dần họ có thể khắc phục được tánh xấu này. Người khác với tâm ích kỷ tham lam trước hết họ cần rõ điều tai hại của nó và sự lợi ích của đức tánh lợi tha cứu giúp mọi người. Từ đó, họ cố gắng dần dần sửa đổi bỏ điều xấu để làm việc tốt. Sau một thời gian thực hành họ sẽ thấy kết quả tất nhiên của hành động tu tập ấy.

Tóm lại, thiếu tình thương và lòng từ bi xã hội loài người sẽ gặp nhiều khổ đau. Sống không có tình người, tương lai nhân loại sẽ phải đối đầu với những vấn đề khó khăn và bất an. Cho nên tình thương là chất liệu quan trọng và cần thiết nhất cho sự sống của con người.

ĐỨC ĐẠT LAI LẠT MA (DALAI LAMA)

Phương Lâm sưu tầm (8/2007)

Danh Sách Cúng Dương Ứng Hộ Báo Hương Đạo

Mai Tuyết Ánh	\$ 50	Tâm Xuân	\$ 20
Phật tử ẩn danh	\$ 25	Nguyễn Chinh	\$ 20
Huệ Phú	\$ 20	Lâm Thọ Dung	\$ 10
Đặng Thúy	\$ 30	Tú Ngọc Liêu	\$ 10
Lâm Tố Trân	\$ 30	Đức Hòa	\$ 10
Thái Lệ	\$ 20	Anh Tuấn	\$ 10
Diệp Nga	\$ 20	Điễm Lê	\$ 50
Nguyễn Thuần	\$ 50	Thảo Phạm	\$ 20
Ngọc Diệp	\$ 20	Hoa Quang	\$ 20
Quách Thị Thanh	\$ 20	Kha Thu Ut	\$ 30
Ky Minh Hien	\$ 50	Huệ Hằng	\$ 20
Trịnh Kim Loan	\$ 20	Viên Hương	\$ 20
Huệ Nhiên	\$ 20	Diệu Nga	\$ 20
Quách Mai	\$ 50	Huệ Tâm	\$ 10
Vinh Carrum	\$ 10	Lương Hoàng Thu	\$ 20
Cao Thu Sương	\$ 40	Diệu Dung	\$ 20
Lý Khánh Long	\$ 50	Chân Mỹ Thiện	\$ 50
		Trần Thị Kim Loan	\$ 20

MỘT CUỘC TÌNH

HAI TÔN GIÁO !

*Tôi yêu nàng khi em còn cắp sách
buổi tan trường mình bên nhau chung bước
chiều cuối tuần áo em dài tha thướt
đi cùng tôi ghé vào nơi quán nước*

*Và lang thang công viên, đàn mộng ước
lên nắm tay đầu tiên... thật khó tả
trong tay nhau nhịp tim vui rộn rã
rồi tựa vai thêm tóc em nghiêng thả*

*Tôi và nàng khác nhau vì tôn giáo
hai gia đình khẳng định chẳng nhường nhau
làm con trẻ tim vỡ lòng quặn đau
tôn giáo ơi ! sao hạnh phúc cất đời ?*

*Cặp tình nhân tôn giáo tách hai nơi
tôi một đấng em... một nẻo đường đời
cách xa nhau chân mây kẻ cuối trời
tôi ngậm ngùi chôn mối tình xuống mộ !*

*Tôn giáo ơi ! cất tim đời mảnh vỡ!
Thế rồi được bố mẹ nàng thương con
đành... nhượng bộ cho phép nàng... rủa tội
tôi cảm động hai hàng lệ chảy rơi
trước thánh đường chúng tôi đã thành đôi*

....

*Nhưng tôn giáo đạo ai người ấy giữ
dù nàng vẫn tới nhà thờ cầu nguyện
tôi... theo nàng lên chùa tụng Nam Mô
tiếng chuông ngân hòa quỳện cầu niệm Phật*

*Thầy thuyết Pháp về đạo đức từ bi
tôi ngẫm nghĩ: thì ra bố mẹ nàng
đã có sẵn lòng từ bi của Phật
nên thấu hiểu sự "Chia ly ái khổ!"*

*Thế hệ sau con tôi là Phật tử
và chính tôi phép danh là Chánh Từ
trên đường đời các con và chúng tôi
đều phát nguyện đồng quy y Tam Bảo*

Tảo Giang

